

DeMorgen.

De Morgen

Date: 26-10-2024

Page: 21

Periodicity: Daily

Journalist: -

Circulation: 28263

Audience: 236445

Size: 243 cm²

Welkom in het bizarre universum van de doodontkenners

Binnen een labyrint van verschuifbare gordijnen bewegen zich vier medewerkers van een bedrijf voor 'criopreservatie'. © NTGENT

★★★★★

Aan de start van de brug
Werktoneel/NTGent

Je hebt mensen die niet goed zijn in leven maar toch weigeren te sterven. Aan de start van de brug zuigt ons binnen in dit vervreemdende universum, maar Werktoneel slaagt er te weinig in om hun mysterie intact te houden.

EVELYNE COUSSENS

We bevinden ons bij de firma Alia, een bedrijf voor 'criopreservatie' - de techniek waarbij de doden direct na hun overlijden worden ingevroren en bewaard, om in een technologisch geavanceerdere toekomst tot leven te worden gewekt. Binnen dit labyrint van witte, verschuifbare gordijnen bewegen zich vier medewerkers van het bedrijf. Drie van hen werken al vijftien jaar samen en zijn hartstochtelijke believers in hun oorlog tegen de dood. Zodra hun klanten overlijden gaan ze aan de slag - het lichaam

Mannaerts) om de innerlijke werelden tastbaar te maken. Mike (Lucas Van der Vegt) weigert te aanvaarden dat het verhaal van zijn leven ooit zal stoppen. Suzy (Louise Bergez) is euforisch bij de gedachte dat het crionisme haar ontslaat van de verplichting om in het nu te leven, en vertoeft het liefst bij 'de familie' - de ingevroren lijken. Charles (Joeri Happel) is de *preacher* die met zijn bulderende peptalk vooral zichzelf moet overtuigen - 'Doe mij maar een morgen!' Alle drie vrezen ze de dood, maar meer nog het leven. Slechts één keer, in een uitpatting van erotiek op de werkvloer, lijkt een sprankel levensdrift door te breken. Of is hun kreunen huilen?

Hoe vervelend voor een jong gezelschap om zo snel al een meesterwerk te maken. Het bejubelde *Gruis/Aan de twijfel*, naar WF Hermans legde in 2023 de lat hoog. De secure inzet van decor, licht en geluid, de geladen *niet-sigheid* van de tekst en vooral de adembenemende acteursregie zette de contouren van het drama messcherp - alles een om-

wordt leeggetrokken, bloed vervangen door koelvloeistof, en dan gaat de boel de diepvries in.

Dat ze als hyperkapitalistische 'ideologen' - denk: Elon Musk - van (over)leven een peperduur product maken, ontgaat hen. De komst van een 'nieuwe' (Lucie Plasschaert) veroorzaakt barstjes in hun geloof.

Net zoals in *Solipsists* (2022) zet regisseur Jesse Vandamme sterk in op licht- en geluidsontwerp (Dennis Diels/ Laurens

trekkende beweging, met in het midden de gapende zwarte leegte van een dode ziel.

In *Aan de start van de brug* verplaatst Vandamme het drama naar het volle licht: het onderwerp is spectaculairder, de leegte wordt benoemd, de doodsheid van lichaam en geest gethematiseerd. Misschien dat het échte drama zo zijn onbevatelijkheid verliest. We begrijpen deze personages, en dat was wellicht niet de bedoeling.